

תינוקות

חדשים בלבד" קאמר שמואל!

אלא — דיחיב לה רבוי שתים לילות בימי קטנות ושתיים בימי גערות והוא ארבע בעילות אלו במשך י"ב חדש.

הא בעא מיניה רב חיננא בר שלמייא מרבי: קטנה, שלא הגיע זמנה לראות, שניסת, ונבעל והיה דינה שמורתה לשמש עד שתחיה המכחה, ולפניהם שהתרפאה המכחה הגיע זמנה לראות תחת בעלה שנהיתה בת י"ב, מהו? האם דינה כהגיע זמנה לראות וניסת או לא?

אמר לייה: כל בעילות שאתה בועל בזמן הוויה קטנה שלא הגיע זמנה לראות — אין נחשים אלא כבעילה אחת, והשאר שלשת הלילות שתבעול בהן לאחר שתתגדל ויגיע זמנה לראות, משליימין לד' לילות: כדין הגיע זמנה לראות וניסת ואם כן אין לומר שמדובר שראתה ב' לילות בקטנותה וב' בנערותה במשך שנים עשר חדש.

שהרי כל בעילותה בקטנותה אין נחשות אלא בעילה במשך לילה אחד בלבד, ונמצא שנתורו שלוש בעילות לימי נעוריה ואי אפשר להקלם לתקופות של שלשה-שלשה חדשין, כי בימי הנעוריהם יש רק ששה חדשין!?

אלא: בהכרח מדובר דיחיב לה רבוי אחת בימי קטנות, ושתיים בימי גערות, ואחת

ומקשה הגمرا: מיתיבי: מעשה בכתולה שניסת ונתן לה רבוי ארבע לילות מתוך י"ב חדש, שנבעלה בשנה הראשונה לנשואיה רק ארבע פעמים, בהפרש של כמה חדשין בין ביאה לביאה, ובכולן אתה דם, ובכל זאת התיר רבוי לתולות בדם בתולים.

ומבראה הגمرا את דברי הברייתא: היכי דמי? אילימא אם נאמר דיחיב נתן לה רבוי כולהו את כל ד' הלילות בימי קטנות, והלא —

סה-א "עד שתחיה המכחה" תנן שניינו בדין בקטנה, ולא ד' לילות בלבד.

אלא, דיחיב נתן לה כולהו את כולם בימי גערות.

אך גם זה לא יתכן כי גערות י"ב חדש מי איבא? וכי אפשר שם נערות ימשכו על פני י"ב חדש?

וזה אמר שמואל: אין בין נערות לבגרות אלא י' חדשים בלבד!

וכי תימא: בוצר מהבי פחות משה חדשין הוא דליך, הוא טפי אבל יותר משה חדשין של ימי נערות איבא. ואפילו עד י"ב חדש.

הא והלא "אין בין נערות לבגרות אלא ששה

התירו לו אלא לבועלה, ולגמור ביאתו, ואחר כך פורש ואסורה עד שתטהר שנית.

ואולם דעת הרז"ה [בהשגות על ס' בעה"נ שער הפרישה] שמאחר שלא הווצר כאן צורך לפroxesh אחר בעילתו, כוונת הגمرا שהדם בשעת

של רב שנותנים לבוגרת "בעילת מצוה", שלדעת הרץ"ף [פ"א כתובות] והראב"ד [השגות פ"ה מהל' א"ב] והרשב"א והורא"ש "נותנים לה בעילת מצוה — ופורש" וכמו שהוזכר לעמך ס"ה: לגבי "בעילת מצוה" בימיינו, והיינו שלא